

[Hartvig Frisch.]

i Landet. At det samtidig er imod alt Militærvæsen, skal kun tilføjes for Fuldstændigheds Skyld. Men hvis man altsaa skal tage efter Partiets Invektiver mod Udenrigsministeren, maa man drage den Slutning, at Partiet ønsker enhver Situation tilspidset til Konflikt paa dette Omraade. Og saa bringer samtidig det samme Partis Organ „Arbejderbladet“ i Nummeret for 27. Marts en stort opsat Helseid om russisk Udenrigspolitik, hvori Formanden for Folkekommisærernes Raad, Hr. Molotow, udtaler følgende — jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse gerne bringe dette Citat —:

„Der findes visse Sovjetkredse, der er absolut uforsonlig indstillet over for Tysklands Magthavere paa Grund af den fjendtlige Indstilling, som disse stadig udviser over for Sovjetunionen. I alle Tilfælde anser de Kredse, der er bestemmende for Sovjetmagts Politik, en Tilnærmelse til Tyskland for mulig. Der findes forskellige Veje, hvorved det er muligt at opnaa dette. En af de bedste Veje vilde være Tysklands Indtræden i Folkeforbundet, ganske vist kun saafremt Tyskland i Praksis beviser sin Respekt for internationale Traktater, at det igennem praktiske Handlinger beviser, at det har i Sinde at overholde sine internationale Forpligtelser til Sikring af Freden i Europa og Verdensfreden.“

Det er interessant paa Baggrund af dette, som „Arbejderbladet“ selv har bragt, at erindre de Overfald paa den danske Udenrigsminister, som fandt Sted efter de sidste Forhandlinger i London, hvor et af de Synspunkter, der da repræsenteredes, var, at man maatte ønske, at Tyskland nærmedes til Folkeforbundet. Hvor længe denne opportunistiske Fase vil vare, er ikke let at sige, og heller ikke, om man fra Moskva er tilfreds med Forløbet af den nye Kurs. I Sadelmager- og Tapetsererkredse forlyder det, at Thøger Thøgersen er paa Vej hjem. Noget vil maaske vise sig.

Jeg behøver ikke at ofre flere Ord paa de smaa Partier. Det karakteristiske for dem alle tre er, at de sidder herinde for at raabe og ikke for at gøre Gavns Gerning, og det faar nu være, saa længe deres Vælgere bevarer Taalmodigheden.

Det betænkelige i dansk Politik ligger paa et helt andet Punkt. Det er de Indgreb i den ansvarlige Regerings Handlinger, som Oppositionspartierne tillader sig gennem deres Magtstilling i Landstinget, for herved lammes vigtige Dele af Regerings-

arbejdet, dog naturligvis ikke i den daglige Administration; som Ministeriet har under sin direkte Ledelse; der er tværtimod Grund til at glæde sig over den Tillid, Regeringsmagten nyder i Befolkningen, og i det hele taget over den Ro, der er over dansk Administration. De Punkter, hvorimod der har været rettet Klage, er betegnende nok nye Institutioner som Valutakontoret og Kødudvalget, hvis Afgørelser nødtvungent griber ind i store og saarbare Erhvervsinteresser, for her kan Utilfredshed selvfølgelig altid finde et Stæde. Men de Vanskeligheder, som Oppositionens Modstand i Landstinget afstedkommer, viser sig over for de akutte Spørgsmaal, der rejser sig, og som kræver en hurtig Løsning gennem Lovgivning. Og det gælder her, som jeg sagde indledningsvis, først og fremmest over for Arbejderklassen og specielt over for Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden. Her har vort Tokammerssystem vist sig at være en alvorlig Hindring, og det kan siges at være med god Grund, at Regeringen i Fjor fremsatte Forslaget om Ophævelse af Landstinget. Under Udvalgsbehandlingen sidste Aar fik man det Indtryk, at Oppositionen nærmest vilde forsøge at betragte det som en daarlig Vittighed.

Men denne Rigsdagssamlings Begivenheder i Forbindelse med det nær forestaaende Landstingsvalg maa dog vist gøre klart, at det næppe faar Lov at gaa politisk her i Danmark, som det hidtil har gaaet. Nu søger man rundt om i en vis Del af Pressen efter Begivenhederne omkring Lock-outloven at tale om Landstingets gode Egenskaber, at tale om det som det Ting, der kunde sætte Tingene paa Plads. Jeg har allerede udtalt mig om mit Syn paa Landstingets Indgreb i denne Sag, hvor det gjaldt at redde Ansigtet for Arbejdsgiverne, men det falder desværre alt for godt i Traad med Aarets andre Handlinger over for Arbejderklassen. Hvad Hjælp har Landstinget overhovedet haft til de arbejdsløse eller imod Arbejdsløsheden? Jeg anerkender den Tone, der har været over de sidste Dages Bestræbelser for at skaffe billigt Flæsk til den daarligst stillede Del af Befolkningen; men samtidig med, at jeg anerkender dette, kan det jo ikke overses, hvad der fra vor Side altid har været hævdet, at det her drejer sig om en i Forvejen kunstigt hævet Pris, af hvilken altsaa en vis Del nu, om jeg saa maa sige, skulde kunne lempes. I sin egentlige Kærne er det altsaa en Landbrugsforanstaltning, men som social Foranstaltning er Prislempelsen selvfølgelig bedre end intet. Men jeg synes, at Samlingen har vist,